

Κ. Π. ΖΑΒΙΤΖΙΑΝΟΥ

ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΔΙΑΘΗΚΩΝ, ΔΩΡΕΩΝ, Κ. Λ. Π.

ΤΕΥΧΟΣ Ε΄.

ΑΘΗΝΑΙ
== 1930 ==

ΤΥΠ. "ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ,"
== ΦΩΚΙΩΝΟΣ 11 ==

Δ Ι Α Θ Η Κ Η

ΕΥΑΓΓΕΛΗ ΖΑΠΠΑ (1)

Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι θνητός, καὶ ἐκ τῆς θείας προνοίας δὲν τῷ ἐδόθη ἡ χάρις διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου τοῦ ὅστις τὸν ἐπαπειλεῖ κάθε στιγμὴν, δι' αὐτὸ ὑποχρεοῦται νὰ βάλῃ τὰ πράγματά του εἰς τάξιν προτοῦ νὰ φθάσῃ αὐτὴ ἡ ὥρα, ὥστε μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ νὰ μὴ ἀκολουθήσουν διχόνια καὶ κρισολογία εἰς τοὺς συγγενεῖς του. Βάσει τοῦ ἀναντιρρήτου αὐτοῦ λόγου ὁ ὑποφαινόμενος σήμερον εἰς τὰ ἑξήντα (60) ἔτη τῆς ἡλικίας μου, σώας τὰς φρένας καὶ καθ' ὅλα ὑγιής, γράφω ἰδιοχείρως μου τὴν παροῦσαν ἡμῶν διαθήκην, καὶ λέγω ὅτι ὅλη ἡ περιουσία μου κινητὴ καὶ ἀκίνητος, οὔσα ἀνεξάρτητος καθ' ὅλα τόσον ἀπὸ ἀνιόντας καὶ κατιόντας κληρονόμους, ὅσον καὶ ἀπὸ πᾶσαν συντροφίαν μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ξένων ἢ ὅποια σύγκειται ἀπὸ τὸ μούλκι μου Μπροστένι μὲ τοὺς μύλους, πύβαν, δάση, μαγαζεῖα, καὶ λοιπὰ ἐν αὐτῷ, Οὐλέστι καὶ Μειτζίεσάσκα μὲ τὰ σώματά των καὶ τὰ λοιπὰ ἐν αὐτῷ κολλητά, Μπεράσκα μὲ τὰ χάνια καὶ δάσος τῆς Στοϊανιάσκας ὅπου λέγεται καὶ Πησίκα, εἰς ξεχωριστὰ σώματα, Σλουζιτόρι καὶ Βάλια Μακρίσου μὲ τὰ ἐν αὐτῷ εἰς ἓν σῶμα δύο χωρία, Τζηγάνι καὶ Περτζάνι μὲ μπάλτες δάση, καὶ λοιπὰ ὡσαύτως εἰς ἓν σῶμα, ὅλα αὐτὰ εἰς τὸ θέμα τῆς Γιαλομίτζας καὶ μὲ τὸ σπήτι μου ὅπου ἔχω εἰς τὸ Βουκουρέστιον μὲ τὸ ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα τώρα «Ὀτέλι τῶν Ἀθηνῶν», ποτὲ χάνι τῆς Τζερνίκας. ἅτινα σήμερον μὲ δίδουν ἐτήσιον εἰσόδημα δεκαπέντε χιλιάδας φλωρία (15,000 φλωρ.) μὲ τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν μύλων, ἄνευ τῶν ὁποίων δίδουν μόνον τὰ ἡμίση αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν δασῶν, ἀπὸ τὰ

(1) Ἀνατύπωσις ἐξ ἐκδόσεως Πανεπιστημίου.

ὅποια ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς μύλους καὶ μπάλτες τοῦ Τζηγανίου, τὰ ἐπίλοιπα πωλοῦνται εἰς κάθε δώδεκα ἢ δεκαπέντε ἔτη, δίδουν ὑπὲρ τὰς ἑξ (6) χιλιάδας φλωρία, ὅλα αὐτὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων μου μὲ οἰκίας καὶ λοιπὰ, ἐκτὸς τῶν τετρακοσίων (400) μετοχῶν τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας, ἅτινα τὰ ἔχω ἀφιερωμένα διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τετραετοῦς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων, καὶ τὰ ὅποια ἢ ἐπιτροπὴ τῶν κληροδοτημάτων νὰ φροντίσῃ νὰ τὰ λάβῃ εἰς τὸν καιρὸν πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἔνθα ἀνήκει, μετὰ τὸν θάνατόν μου τὰ ἀφίνω νὰ τὰ νέμεται ἕως ὄτου ζήσῃ ὁ ἐξάδελφός μου Κωνσταντῖνος Χρ. Ζάππας, ὅστις ἐργάστηκε μετ' ἐμοῦ πιστῶς καὶ τοῦ χρεωστῶ δι' αὐτό, τοῦ χαρίζω ὁμοῦ μὲ αὐτὰ καὶ ὅλον τὸ χρηματικόν, ἀσημικόν, ἐπιπλα καὶ λοιπὰ τῶν οἰκιῶν μου, ὅλα μου τὰ ζῶα μὲ ὀχήματα καὶ λοιπὴν κινητὴν περιουσίαν μου ἄνευ ἐξαιρέσεως, χωρὶς νὰ τοῦ ἀφαιρεθῇ, παρὰ κανενὸς οὔτε λεπτὸν καὶ χωρὶς νὰ δυνηθῇ κανένας ἄνευ ἐξαιρέσεως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ζητήσῃ νὰ τοῦ κάμῃ καταγραφὴν τῆς περιουσίας μου ταύτης, ἣτις θεωρεῖται ὡς ἰδική του, ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους δεσμούς. α) Νὰ δώσῃ ἅπαξ διὰ παντός καὶ μοιράσῃ ταῦτα ἐξ ἴσου μερίδια εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας δικαίωμα κληρονομίας συγγενεῖς μου, τριάντα χιλιάδας γρόσια (30,000). Νὰ δώσῃ ἑτησίως χίλια φλωρία (1000) εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ διωρισμένην ἐπιτροπὴν τῆς φιλολογικῆς Ἐφορίας τῶν σχολείων διὰ τὸν κανονισμόν τῆς Ρωμανικῆς γλώσσης κατὰ τὴν αὐθεντικὴν ἐπικύρωσιν ὑπ' ἀριθ. 503. 1860 Ὀκτωβρίου 17, συνεπεία τῆς παρ' ἐμοῦ δοθείσης ἀναφορᾶς περὶ τούτου διὰ νὰ καταταχθῶσι καὶ αὐτὰ μὲ τὸν ἐτήσιον τόκον τῶν πέντε (5) χιλιάδων φλωρίων ἅτινα ἀφιέρωσα διὰ τὸν κανονισμόν αὐτῆς τῆς γλώσσης, δι' ἐνὸς λεξικοῦ Ἐθνικοῦ καὶ μίαν γραμματικὴν μὲ λοιπὰ κλασικὰ συγγράμματα πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτῆς, ὡς εἴρηται εἰς τὴν ἄνω ῥηθεῖσαν ἀναφορὰν μου. — Χίλια πεντακόσια φλωρία 1500 νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπίων ἢ κληροδοτημάτων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀνά

τετραετίαν ἐκθέσεως αὐτῶν ἐν ἐκτάσει κατὰ τὸν Βασιλικὸν κανονισμόν, τὴν ὁποίαν Ἐπιτροπὴν τοῦ λοιποῦ θέλω τὴν ὀνομάσει Ἐπιτροπὴν τῶν κληροδοτημάτων. — Ἐκατὸν φλωρία (100) νὰ δώσῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἑκατὸν φλωρία (100) εἰς τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον. — Χίλια ἑπτακόσια φλωρία (1700) νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Λαμπόβου τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦται νὰ τὴν ἐπαγρυπνήσῃ καλῶς περὶ τῆς δικαίας καὶ ἀμερολήπτου διανομῆς τῶν χρημάτων, ἐκλογῆς τῶν πτωχῶν ἐπιτρόπων καὶ λοιπά, συμφώνως κατὰ τὴν διάληψιν τοῦ 5 ἄρθρου καὶ τῆς λοιπῆς διαθήκης, διὰ νὰ μὴν εἰσχωρέσῃ καμμία κατάχρησις.

β') Ὑποχρεοῦται νὰ κτίσῃ τὸ κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τοῦ σταδίου αὐτοῦ, ἀξιοπρεπὲς καὶ εὐρύχωρον, κατὰ τὸ σχέδιον ὅπου ἔχω στείλει τοῦ κ. Ραγκαβῆ καὶ τὸ παρόμοιον ὅπου ἔχω ἐγὼ ἐδώ, ἔχον ἐν τῇ μέσῳ μίαν μεγάλην δίπατον κυκλοειδῶς κρυστάλινην αἴθουσαν, μὲ ἄλλας τρεῖς εὐθείας σχηματίζουσαι ὡς εἶδος σταυροῦ, καὶ διευθυνόμεναι κατ' εὐθείαν εἰς μίαν παρόμοιαν αἴθουσαν, ἀλλ' εἰς σχῆμα ἡμικυκλίου, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα δωμάτια τῆς ἐκθέσεως, μετὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ λοιπά, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐλλείψεως. — Νὰ κτίσῃ καὶ ζωγραφίσῃ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ μοναστηρίου τοῦ Τρεμπουκίου, νὰ διορθώσῃ τὴν περιοχὴν αὐτοῦ καὶ τὰ δωμάτια, μὲ τὸ καμπαναρίο. — Νὰ κτίσῃ καὶ προικίσῃ μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, χάρτας, σφαίρας καὶ λοιπά, ἄνευ ἐξαιρέσεως, τὸ σημερινὸν ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον τοῦ Λαμπόβου κατὰ τὴν τάξιν τῶν καλλιτέρων ἐν Ἑλλάδι Ἑλληνικῶν σχολείων, ἔχον αὐτὸ τὸ σχολεῖον κολλητὰ ἢ πλησίον του καὶ δύο σπήτια μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ δύο κήπους διὰ τὴν κατοικίαν καὶ ἡσυχίαν τῶν διδασκάλων, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ὑπάρχουν πάντοτε δύο καλοὶ διδάσκαλοι, ἓνας ἀλληλοδιδάκτης, καὶ ἓνας Ἑλληνας, ἔχων τὰς καλιτὰς ὅπου εἰς τὸ 5 ἄρθρον τῆς διαθήκης λέγω. Καὶ πρὸς φύλαξιν τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ τοῦ σχολεῖου νὰ γίνῃ ξεχωριστὸν δωμάτιον ὅταν κτισθῇ αὐτὸ ὡς ἄνω

λέγω, διαχωρίζον τὸν τοῖχον ἀπὸ μέσα, ὅσον χρειασθῆ, μὲ σα-
νίδα εἰς θήκας, ἵνα θέσουν αὐτὰ καὶ διατηρηθῶσι καλῶς, ἅτινα
ὅταν τὰ ἀγοράζουν νὰ τὰ ὑπογράψουν ὅλοι οἱ ἐπίτροποι, διὰ
τὰ ὅποια νὰ γίνουν καὶ δώδεκα (12) κατάλογοι ὑπογεγραμ-
μένοι παρ' ὅλων τῶν Ἐπιτρόπων ὅπως πάρη ἕκαστος ἀπὸ ἓν
ὁμοῦ καὶ οἱ διδάσκαλοι, νὰ ἀφήσουν καὶ ἓν παρόμοιον εἰς τὴν
βιβλιοθήκην, καὶ τὰ ὅποια τῆ 25 Μαρτίου νὰ ἐπιθεωρῶνται ὅλα
παρόντων τῶν Ἐπιτρόπων καὶ τῶν παρευρεθέντων ὅπως ὑπάρ-
ξουν διὰ παντὸς ἀνέλλειπα, καὶ μόνον πρὸς χρῆσιν τῆς παρα-
δόσεως τῶν μαθητῶν ἐντὸς τοῦ σχολείου, χωρὶς νὰ δυνηθῆ
κανένας, οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, μελέτης ἢ ἄλλων πα-
ρατηρήσεων, ἄνευ ἐξαιρέσεως, νὰ βγάλῃ κανένα τοιοῦτον βι-
βλίον ἔξω ἀπὸ τὸ σχολεῖον. Καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἄνω ὑποχρεώ-
σεων τελειώσω ἐγὼ ζῶντας, μένει ἀπαλλαγμένος ὁ ἐξάδελφός
μου Κωνσταντῖνος, καθὼς καὶ ὅσα, Κύριε φύλαττε, ἐξ κα-
νενὸς παραώρου θανάτου μένουν ἀτελείωτα παρ' αὐτοῦ, θέλει
τὰ τελειώσει ἢ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ τῶν κληροδοτημάτων.

γ') Μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἄνευ ἀναβολῆς, νὰ τυπωθῆ
ἡ διαθήκη μου Ἑλληνικά, τὰ δὲ σενέτια καὶ χοταρνιτζίες μὲ
λοιπὰ χαρτιὰ ὅλων τῶν κτημάτων μου, καὶ Ἑλληνικά καὶ
Βλαχικά, καὶ ἐπικυρωθοῦν παρὰ μιᾶς ἀρχῆς ἵνα δοθοῦν ἀπὸ
ἓν ἀντίτυπον εἰς τὴν φιλολογικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ρωμανικῆς
γλώσσης, εἰς τὰ δύο Ἑλληνικά Προξενεῖα Βουκουρεστίου καὶ
Ἰβραΐλας, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐν Ἀθήναις κληροδοτημά-
των, εἰς τὴν ἐν Λαμπόβῳ Ἐπιτροπὴν, νὰ βαστάξῃ καὶ αὐτὸς
ἓνα, καὶ τελευταίως εἰς ἓν ἀντίτυπον αὐτῶν νὰ σημειώσῃ ὅλα
τὰ χαρτιὰ τῶν κτημάτων μου δι' ἀριθμοῦ ἐπικυρωμένα καὶ
συνοδευμένα δι' ἀναφορᾶς του νὰ τὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Ἑλλη-
νικὴν Βουλὴν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν εἰς τὰ ἀρχεῖα της, ἢ ὅποια
παρακαλεῖται παρ' ἡμῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων σωμάτων νὰ
προσέχουν τὴν ἀκεραίαν φύλαξιν αὐτῶν τῶν ἐγγράφων καὶ
κτημάτων, καὶ τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν
κατὰ τὴν διάληψιν τῆς παρούσης διαθήκης μου, τυχὸν δὲ νὰ

χρειασθῆ κανέν πρωτότυπον αὐτῶν διὰ καμμίαν ὀροθεσίαν ἢ καμμίαν φιλονεικίαν κανενὸς γείτονος εἰς τὰ μεταξὺ ὀροθεσίας αὐτῶν, τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον νὰ δοθῆ εἰς χεῖρας τιμίου ἀνθρώπου, καὶ ληφθῆ παρ' αὐτοῦ ἔγγραφον τῆς παραλαβῆς, ὥστε εἰς τὸν καιρὸν νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὰ ἀρχεῖα.

δ') Ἀπὸ τὰ ῥηθέντα κτήματά μου οὐδέποτε θέλει δυνηθῆ κανένας, ἐπ' οὐδενί λόγῳ, νὰ πωλήσῃ, ἀλλάξῃ, ἢ ἄλλως πως μεταμορφώσῃ, ἔστω καὶ μίαν πιθαμὴν γῆς, μάλιστα αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ πρὸ πάντων ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις, καὶ τέλος τὰ ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἰβραΐλα Ἑλληνικὰ Προξενεῖα, οἵτινες εἰσὶ παρών, παρακαλοῦνται νὰ προσέξουν αὐστηρῶς διὰ νὰ μὴ καταπατῶνται τὰ σύνορα αὐτῶν παρὰ τῶν γειτόνων. Διὰ δὲ τὸ ἐνοικίασμα τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου, ἵνα μὴ εἰσχωρήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν καμμία κατάχρησις, διὰ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κληροδοτημάτων καὶ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, νὰ τὰ προκηρῶξουν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ τῆς δημοπρασίας πρὸ ἕξ μῆνας ἀμφότεροι οἱ Πρόξενοι τοῦ Βουκουρεστίου καὶ Ἰβραΐλας καὶ ἐπὶ τέλους νὰ τὰ λάβῃ ὁ πλειονοδότης παρὰ τῆς ἐν τῷ Ἑλλ. προξενεῖῳ τοῦ Βουκουρεστίου δημοπρασίας μὲ πληρωμὴν τῆς τιμῆς καὶ μὲ κτηματικὸν ἐγγυητὴν διὰ τὴν ἑτησίαν δόσιν καὶ φύλαξιν τῶν ὀροθεσιῶν αὐτῶν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐδῶ Μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐνώπιον τῶν δύο Ἑλλήνων Προξένων καὶ τοῦ ἀπεσταλμένου παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ρωμανικῆς γλώσσης, οἵτινες θέλουν λάβει διὰ τοὺς κόπους των ὁ μὲν Πρόξενος τῆς Ἰβραΐλας ἑκατὸν φλωρία (100) ὁ δὲ ἀπεσταλμένος τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς τριάντα φλωρία, καὶ τοῦ Βουκουρεστίου ὁ Πρόξενος ἑκατὸν φλωρία 100. Οἱ δύο ἄνω ῥηθέντες θέλουν τὰ λάβει μόνον εἰς κάθε δημοπρασίαν τῆς ἐνοικιάσεως τῶν κτημάτων, ὁ δὲ τοῦ Βουκουρεστίου Ἑλλ. Πρόξενος ἑτησίως, ὡς φροντίζων διὰ τὴν σύναξιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἑτησίων εἰσοδημάτων εἰς Ἀθήνας, καὶ φυλάττων καὶ τὰ

σύνορα ἐκ τοῦ πλησίον αὐτῶν κτημάτων ἵνα μὴ καταπατῶνται ἀπὸ τοὺς γείτονας.

ε') Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου ὅλα αὐτὰ τὰ κτήματα καὶ εἰσοδήματα, μὲ ὅλα τὰ χαρτιά, ὁμολογίας, χάρτας καὶ λοιπὰ τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν καὶ μὲ τὰς ὑποχρεωτικὰς δόσεις καὶ κτίσεις, κατὰ τὴν διάληψιν τῆς παρούσης διαθήκης μου, νὰ τὰ λάβῃ ἢ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ τῶν κληροδοτημάτων, ἣτις ὑποχρεοῦται διὰ παντὸς νὰ διατηρήσῃ τοὺς δεσμοὺς αὐτοὺς καὶ νὰ ἐγχειρίσῃ τὰς δόσεις αὐτὰς ἐνθὰ σημειοῦνται ἀμεταβλήτως διὰ παντός. Ἐπομένως ἢ ῥηθῆῖσα Ἐπιτροπὴ νὰ συγεννοηθῇ ἀμέσως μὲ τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν καὶ μὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἐταιρείας διὰ νὰ λάβῃ καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν τετρακοσίων Μετοχῶν μου (400) ἃς ἔχω πάρει ἐκεῖ, καὶ τὰς ὁποίας τὰς ἀφιέρωσα ἔκτοτε πρὸς διατήρησιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἐκθέσεων, καὶ οὕτως συνενόνωντας ἀμφοτέρωτα τὰ εἰσοδήματα, ἢ Ἐπιτροπὴ θέλει τὰ μεταχειρισθῇ ὡς ἀκολουθῶς. Ἐν πρώτοις νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν τετραετῆ ἐκθέσιν τῶν Ὀλυμπίων ὅπως συναχθῇ καὶ ἀποπερατωθῇ καθ' ὅλα ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, ἀπονέμων καὶ τὰ βραβεῖα δικαίως εἰς ἕκαστον κατὰ τὸν ἐπικυρωμένον κανονισμόν αὐτῶν, καὶ δεύτερον νὰ φροντίσῃ ἐπιμελῶς διὰ τὴν τελείαν διδασκαλίαν τῶν ἐλλειπόντων, ὄχι κακοήθων καὶ ἀσώτων, ἀλλὰ τῶν τιμίων βιομηχάνων, ἵνα ἀποπερατώσουν τὰς ἐλλείψεις των βαθμηδὸν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ μηχανὰς τῆς Εὐρώπης. Τὰ δὲ περισσεύοντα ἐκ τούτων χρήματα νὰ τὰ δώσουν μὲ τόκον καὶ ἀνατοκισμόν εἰς ἀσφαλὲς μέρος, καὶ εἰς κάθε τετραετῆ περίοδον τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων ἢ Ἐπιτροπὴ νὰ συνδράμῃ μὲ μέρος αὐτῶν τὸ γινόμενον λαχεῖον κατὰ τὸν κανονισμόν, ἀγοράζοντας ἐξαίσια πράγματα ἀπὸ τοὺς ἐκθέτας πρὸς ἐμψύχωσιν αὐτῶν, καὶ μεταπώλῃσιν αὐτὰ ἐπὶ δημοπρασίας εἰς λογαριασμόν τοῦ καταστήματος, τοιαῦτα ποιοῦντα ἐκ τῶν ἄνω εἰσοδημάτων ἃ ἔχει εἰς χεῖρας τῆς μὲ τὰ ὁποῖα καὶ ὅσα ἄλλα κτήματα ἢ εἰσοδήματα προσθέσω τοῦ λοιποῦ καὶ δὲν τὰ διατάξω εἰς τὴν παροῦσαν διαθήκην μου

ἀλλέως πως, μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ τὰ συνδέσουν καὶ αὐτὰ μὲ τὴν ἄνω κατάστασίν μου, καὶ μεταχειρισθῶν τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, πρῶτον ὁ Κωνσταντῖνος μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ νὰ τὰ λάβῃ ἢ ἐπιτροπὴ καὶ μεταχειρισθῆ κατὰ τὴν ἄνω παραγγελίαν τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων μου, καὶ μὲ τὴν ἀμετάβλητον αὐτὴν ὑποχρέωσιν, ὅπου, ὁψέποτε φανῆ τις Ἑλληνὴν πράττων ἢ ἐφεύρων μέγα κατόρθωμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιδοκιμασθῆ παρ' ὄλου τοῦ Ἔθνους καὶ Κυβερνήσεως, τότε ἐξ ὄλου τοῦ εἰσοδήματος τῆς τετραετοῦς αὐτῆς πανηγύρεως τῶν Ὀλυμπίων νὰ ἀφαιρεθῶν μόνον τὰ ἔξοδα τῆς τετραετοῦς ἐκθέσεως καὶ τὰ περιπλέον ἢ Ἐπιτροπὴ νὰ φτιάσῃ ἓνα χρυσοῦν στέφανον διὰ νὰ στέψῃ τὸν ἥρωα τοῦτον ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς συναθροίσεως πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ δόξαν τοῦ Ἔθνους ὀλοκλήρου, συγχρόνως νὰ τοῦ δώσῃ καὶ τὰ περιπλέον χρήματα ὅπου ἔμειναν ἐκ τοῦ φτιασίματος τοῦ στεφάνου πρὸς χαρὰν αὐτοῦ καὶ ἀφοσίωσιν τῶν ὁμοίων των, ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Ἐκτὸς τὰ τῆς Ἡπείρου κτήματά μου, τόσον τὰ ἄχρι τοῦδε ἀγορασμένα, ὡς Τρεμπούκιον καὶ λοιπὰ, ὅσον καὶ ἄλλα ὅσα ἀγοράσω, τοῦ λοιποῦ ἐκεῖ, τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λαμπόβῳ παρ' ἐμοῦ συστηθὲν Ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰσόδημα, μοναστήριον τοῦ Τρεμπουκίου, διανομὴν τῶν πτωχῶν, καὶ λοιπὰ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας μου τόσον ἐκεῖ παραγγελίας, ὅσον καὶ εἰς τὸ παρακατιὸν ἕκτον ἄρθρον λέγω.

ς') Ἐπίτροποι τοῦ Λαμπόβου θέλουν νὰ ἐκλεχθῆ οὔτοι καὶ ὡς ἀκολούθως, καὶ τῶν ὁποίων μέλη αὐτόκλητα διὰ παντὸς ἐὰν φυλάξουν τὰ χρέη των εἰσὶν οἱ δύο Ἱερεῖς τοῦ Λαμπόβου μὲ τοὺς δύο ψάλτας, ἓνας ἱερεὺς τῆς μικρῆς Τσέτας, καὶ ὁ τρίτος τοῦ Τρεμπουκίου μετ' αὐτοὺς νὰ ἐκλεχθῶν καὶ τρεῖς λαϊκοί, ἓνας ἀπὸ τὸ Λάμποβον, ἄλλος ἀπὸ τὸ Τρεμπούκι, καὶ ὁ τρίτος ἀπὸ τὴν μικρὴ Τσέτα. Οἱ τρεῖς οὔτοι λαϊκοὶ Ἐπίτροποι ἐὰν φανοῦν τίμιοι, ἱκανοί, καὶ θέλη ἢ Κοινότης νὰ τοὺς ξαναεκλέξῃ Ἐπιτρόπους νὰ εἶναι δεκτοὶ ὡς τίμιοι.

Τῇ 2 Φεβρουαρίου νὰ συναχθοῦν εἰς τὸ Λάμποβον ὅπου εἶναι καὶ ἡ μνήμη τῆς Ὑπαπαντῆς, καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας νὰ ψηφοφορίσουν ὅλοι ὅσοι ἔχουν τὴν ἡλικίαν τῶν 25 ἐτῶν καὶ δὲν εἶναι προσβεβλημένοι ἀπὸ κανένα κακουργικὸν ἔγκλημα, πρὸς ἐκλογὴν τῶν Ἐπιτρόπων οἱ ὅποιοι ἀφοῦ ἐκλεχθοῦν διὰ πλειονοψηφίας νὰ δώσουν ἔγγραφον πρὸς τὴν Κοινότητα ὅτι διὰ τῆς καταστάσεώς των εἶναι ὑπεραποκριταὶ τῶν πράξεών των, ἐπειδὴ ἄνευ τοιούτου ἔγγράφου οὐδεὶς δύναται νὰ διευθύνῃ δημόσια χρήματα. Ἀμέσως μὲ τὴν Κοινότητα τῶν τριῶν χωρίων νὰ πάρουν λογαριασμὸν τῶν προκατόχων των, καὶ ἂν φανοῦν τίμιοι, νὰ λάβῃ ἕκαστος αὐτῶν τὸν κάτωθι σημειούμενον μισθόν, τὸ ἐναντίον δὲ νὰ τοὺς ἀφαιρεθῇ, καὶ ἐκ τῆς καταστάσεώς των ἀμέσως νὰ ἀποζημιώσουν τὸ Κοινὸν κατὰ τὸ ἔγγραφόν τους, νὰ ἀποβληθοῦν καὶ διὰ παντὸς εἰς τὸ νὰ ἐκλέγονται πλέον Ἐπίτροποι ἢ νὰ ἐκλέξουν ἄλλους. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγουν καὶ οἱ δύο Ἱερεῖς τοῦ Λαμπόβου μὲ τοὺς δύο ψάλτας, ὁ Ἱερεὺς τῆς μικρᾶς Τσέτας καὶ τοῦ Τρεμπουκίου, ἐὰν φανοῦν καταχραστὰ τῶν δημοσίων χρημάτων. Ἡ νέα Ἐπιτροπή, ἅμα ἐκλεχθῇ ἢ ἄνω Κοινότης, νὰ τῆς κάμῃ δύο παρόμοια ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπιτροπικὰ ἔγγραφα ὅπως παρουσιάσουν τὸ ἕνα ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν τῶν κληροδοτημάτων, ἣτις δυνάμει τοῦ ἐπισήμου τούτου ἔγγράφου νὰ τοὺς δώσῃ τὰ χίλια ἑπτακόσια φλωρία 1700 εἰς παραλαβὴν αὐτῶν. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς των, ὁμοῦ μὲ τοὺς παρευρεθέντας τῶν τριῶν χωρίων, νὰ προεκλέξουν πενήντα σπήτια (50) ἐκ τῶν τριῶν χωρίων, ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως πτωχῶν, διὰ τοὺς ὁποίους νὰ κάμουν ἕνα ὀνομαστικὸν κατάλογον μὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκάστου, καὶ μὲ τὰ πέντε φλωρία (5) ἔμπροστὰ τοῦ ὀνόματος, ἅτινα συνάζονται ὅλα διακόσια πενήντα φλωρία (250 φ.) ὅπως γνωρίσῃ ὁ καθεὶς αὐτῶν διὰ νὰ ἔλθῃ τῇ 25 Μαρτίου εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Λαμπόβου νὰ τὰ λάβῃ καὶ ὑπογραφῇ εἰς τὸν κατάλογον ὅτι τὰ ἔλαβεν· ὅσοι δὲν

γνωρίζουν νὰ ὑπογράφουν νὰ τοὺς ὑπογράψῃ ὁ Ἱερεὺς τοῦ χωρίου παρόντων ὄλων, καὶ αὐτοὶ νὰ θέσουν τὸ δάκτυλόν τους ἐπὶ τοῦ ὀνόματός των ὅτι τὰ ἔλαβαν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου νὰ λάβουν καὶ οἱ τέσσαρες Ἱερεῖς τῶν τριῶν χωρίων, οἱ δύο ψάλται τοῦ Λαμπόβου, οἵτινες νὰ εἶναι καλόφωνοι, νὰ γνωρίσουν καλῶς καὶ κατὰ κανόνα τὴν ἐκκλησιακὴν μουσικὴν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπίτροποι τῶν τριῶν χωρίων ἀνὰ ἑβδομῆντα φλωρία (ἀρ. 70 φλ.) τὸν ἐτήσιον μισθόν των, τὰ ἔξοδα τοῦ μνημοσύνου μου, διὰ κηρία, θυμιάτα κρασί, ρακί, παράδες διὰ διανομὴν τῶν πτωχῶν παίδων καὶ λοιπὰ κατὰ τὴν ἐκεῖ συνήθειαν πενήντα φλωρία (ἀριθ. 50) τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Τοποτηρητοῦ αὐτοῦ ὅστις θέλει ψάλλει αὐτὰ, ἐπικυρώσει καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα τῆς διανομῆς καὶ περισσεύοντα τῶν εἰσοδημάτων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων, τριάντα φλωρία (ἀρ. 30 φλ.) Εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Τρεμποικίου ἑκατὸν φλ. (ἀρ. 100) τὸ ὄλον ὀκτακόσια δέκα φλωρία (ἀρ. 810 φλ.) μὲ τὰ δὲ περισσεύοντα ἑξακόσια σαράντα φλ. (ἀρ. 640) ἢ καὶ πλεόν αὐτῶν τυχόν ἀπὸ ἔλλειψιν ὑπαλλήλων εἰς τὰς θέσεις των καὶ δὲν πληρωθοῦν, ἢ ἀπὸ ἄλλας ὁποιασδήποτε προσθήκας ἄνευ ἑξαιρέσεως, πρῶτον νὰ πληρώσουν τὸν μισθὸν δύο καλῶν διδασκάλων, ἑνὸς καλοῦ Ἑλληνοσ, καὶ ἑνὸς ἀλληλοδιδάκτου, οἵτινες νὰ προσέχουν νὰ εἶναι ἐνάρετοι, τίμιοι, καλοήθεις, καὶ εὐλαβεῖς εἰς τὰ Θεῖα. Νὰ γνωρίσουν, ἐὰν ὄχι οἱ δύο, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, κατὰ κανόνα ἀναντιρρήτως, πρὸς παράδοσιν τῶν μαθητῶν, νὰ διορθῶνουν καὶ ὅτι ἀναγκαῖα, χρεῖας τυχούσης, ἔχει τὸ σχολεῖον, ἢ ἐκκλησία, καὶ μοναστήριον μὲ λοιπὰ, ἵνα μὴ ῥέπουν. Νὰ ἀγοράσουν καὶ ὅσα ἀναγκαῖα βιβλία τυχόν νὰ ἔχη ἔλλειψιν ἢ βιβλιοθήκη τοῦ σχολείου, καὶ φυλαχθοῦν αὐτὰ ὡς εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον λέγω. Νὰ προμηθεύσουν ἐπίσης καὶ βιβλία ἀναγκαῖα διὰ τὴν σπουδὴν τῶν μαθητῶν, κατὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν διδασκάλων, καὶ νὰ τὰ δώσουν εἰς μὲν τοὺς ἔχοντας κατάστασιν, ὅσα κοστίζουν, εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν, εἰς λογαριασμὸν τοῦ

καταστήματος, δηλαδή τοῦ σχολείου, καὶ δεύτερον μὲ τὰ περισσεύοντα χρήματα τόσον ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ σχολείου, ὅσον καὶ ἀπὸ ὁποιονδήποτε ἄλλο μέρος χωρὶς ἐξαίρεσιν τυχὸν νὰ ἔμβουν εἰς τὸ σχολεῖον, τὰ τοιαῦτα νὰ τὰ προσθέσουν εἰς τὰ διακόσια πενήντα φλωρία (ἀριθ. 250) τῶν πτωχῶν καὶ αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς τὸν ἄνω ῥηθέντα κατάλογον κατὰ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, καὶ μοιράσουν αὐτὰ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ πέντε φλωρία (ἀριθ. 5) τῇ 25 Μαρτίου μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς ἄνω εἴπομεν. Καὶ διὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔξοδα καὶ ἔσοδα μὲ περιττά, τῇ 25 Μαρτίου νὰ στρωθῇ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων καθαρὸς λογαριασμὸς ποῦ, πότε, πόσα, καὶ εἰς ποῖον ἐδόθησαν ὀνομαστὶ αὐτὰ τὰ χρήματα, παρόντων ὅλων τῶν εὔρεθέντων, καὶ ὄν δίκαιος, καθαρὸς, καὶ ἀμερόληπτος νὰ τὸν ὑπογράψουν καὶ ἐπικυρώσουν εἰς δύο παρόμοια μπιλάντζα διὰ νὰ δώσουν τὸ ἓνα τῆς Κοινότητος τῶν χωρίων, καὶ τὸ δεύτερον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κληροδοτημάτων εἰς Ἀθήνας, ἥτις δυνάμει αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου τους, νὰ τοὺς δώσῃ τὸ ἐτήσιον χίλια ἑπτακόσια φλωρία (ἀρ. 1700). Πρὸς τούτοις αἱ ἄνω Ἐπιτροπαὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πάρουν τὸν καθέκαστον χρόνον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λαμπόβου λογαριασμὸν, καὶ ἂν φανῇ παραμικρὰ κατάχρησις νὰ τοὺς ὑποχρεώσουν νὰ ἀποζημιώσουν τὸ Κοινὸν κατὰ τὸ ἐγγραφὸν τους καὶ ἀποβάλουν αὐτοὺς διὰ παντός.

ζ') "Ὅλοι οἱ συγγενεῖς μου χωρὶς ἐξαίρεσιν διαδοχικῶς, καθὼς καὶ πᾶς Ἕλληνας, χωρὶς ἐξαίρεσιν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαγρυπνήσουν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης διαθήκης μου, καὶ τοὺς ἐναντίους αὐτῆς νὰ τοὺς ὑποχρεώσουν διὰ τοῦ νόμου πρὸς ἀποζημίωσιν καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν εἰρημένων διατάξεων.

η') "Ὅτι ἀφαίρεσις ἢ πρόσθεσις γίνῃ τοῦ λοιποῦ ιδιοχείρως μου καὶ ὑπὸ τῆς ὑπογραφῆς μου, ἐν τῷ τέλει αὐτῆς τῆς διαθήκης μου, θέλουν ἔχει τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράλλακτα ὡς τὰ λοιπὰ ἄρθρα τῆς διαθήκης αὐτῆς.

θ΄) Μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἡ ταφή νὰ γίνῃ εἰς τὴν παρ' ἐμοῦ κτισμένην ἐκκλησίαν τοῦ Μπροστενίου, ἐμπροστὰ τοῦ ἁγίου βήματος ἀπὸ ἔξω, τὸ δὲ μνήμά μου νὰ κτισθῇ μὲ πέτρας καὶ περιφραγμένον μὲ σίδηρα, τιθεμένη καὶ μία πλάκα ἐπὶ τοῦ μνήματος, μὲ τὰ ἑξῆς γράμματα «Ἐνθα κεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ δοῦλος τοῦ Θεοῦ κτήτωρ αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας Εὐαγγέλης Ζάππας ἀποθανὼν τὸ ἔτος... μῆνα... καὶ ἡμέραν»... καὶ μετὰ τέσσαρα χρόνια νὰ ξεπαραχώσουν τὰ κόκκαλά μου, καὶ ψάλλουν αὐτὰ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, καὶ ξαναπαραχώσουν τὴν μὲν κεφαλὴν μου εἰς τὴν αὐλὴν ἢ ἐμπροστὰ τοῦ καταστήματος τῶν Ὀλυμπίων εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰ δὲ ὀστέα μου εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἐν Λαμπόβῳ σχολείου, καὶ θέσουν ἐπ' αὐτῶν τῶν δύο μνημάτων ἀπὸ μίαν πλάκα μὲ τὰς ἑξῆς λέξεις: Εἰς μὲν τὰς Ἀθήνας «Ἐνθα κεῖται ἡ κεφαλὴ», εἰς δὲ τὸ σχολεῖον τοῦ Λαμπόβου «Ἐνθα κεῖνται τὰ ὀστέα» καὶ λοιπὰ ὡς ἄνω λέγω.—Οὕτως ἔγραψα ἰδιοχείρως μου τὴν παροῦσάν μου αὐτὴν διαθήκην καὶ τὴν ἐπιβεβαιόνω διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου, ὅπως ἔχη τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Χίλια ὀκτακόσια ἑξήντα 1860. Νοεμβρίου τριάντα 30 Μπροστένι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΖΑΠΠΑΣ βεβαιόνω τὰ ἄνωθεν

Δ Ι Α Θ Η Κ Η

Κ. Ζ Α Π Π Α

Τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον μᾶς διδάσκει «γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐ γὰρ οἴδατε τὴν ὥραν οὐδὲ τὴν στιγμήν, ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται». Τὴν θεῖαν ταύτην διδαχὴν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Εὐαγγελίου ἔχων ὑπ' ὄψιν, θεωρῶ χρέος μου, ὡς ἄνθρωπος ὑποκείμενος εἰς τὸν νόμον τῆς φύσεως, νὰ τακτοποιήσω τὰ τῆς περιουσίας μου, διὰ τῆς παρούσης ἰδιοχείρου διαθήκης.

Α'. Καὶ πρῶτον μὲν παρακαλῶ μετὰ συντριβῆς καρδίας τὸν φιλεύσπλαγχνον Θεὸν διὰ νὰ μὲ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας μου, εἰς τὰς ὁποίας ὡς ἄνθρωπος ὑπέπεσα ἔργῳ, λόγῳ ἢ διανοίᾳ. Συγχωρῶ καὶ ἐγὼ τοὺς μὲ ὁποιονδήποτε τρόπον μὲ ἀδίκησαν, μὲ ἔβλαψαν ἢ μὲ ἐπίκραναν, καὶ παρακαλῶ ὅλους νὰ μὲ συγχωρέσουν, ἐπίσης δι' ὅσα θεληματικῶς ἢ ἀθελήτως τυχὸν τοὺς ἀδίκησα, τοὺς ἔβλαψα ἢ τοὺς ἐπίκρανα.

Β'. Εἶμαι ἐξ Ἑπείρου, πολίτης Ἑλλήν, δημότης Τρικκάλων, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, καὶ εὕρισκομαι σήμερον εἰς τὰ ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἔτων τῆς ἡλικίας μου, ἔμεινα πρὸ πολλοῦ ἄνευ γονέων, δὲν ὑπαδρεύθην, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχω οὔτε ἀνιόντας συγγενεῖς οὔτε κατιόντας· διὰ τοὺς πλαγίους συγγενεῖς μου ἀναφέρω κατωτέρω.

Γ'. Ἡ περιουσία μου εἶναι ἐλευθέρᾳ ἀπὸ κάθε βάρους ἢ ὑποχρέωσιν καὶ ἀποκλειστικῶς ἰδιοκτησία μου, τὴν ὁποίαν μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου διὰ τῶν ἰδρώτων μου ἀπήλαυσα, καὶ ἡ ὁποία σήμερον εἶναι ἢ ἐξῆς κινητὴ καὶ ἀκίνητος. Ἡ ἀκίνητος περιουσία μου συνίσταται ἀπὸ τὰ ἐξῆς:

1) Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήματά μου· τὸ κτῆμα μου Μεγάλα Καλύβια εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τρικκάλων, ἢ Μικρὴ Πολιάνα μὲ

τὸν νερόμυλον, συνορεύουσα μὲ τὰ Μεγάλα Καλύβια, ἡ Μαγουλίτσα καὶ Μπαλτσάκη συνορεύοντα μὲ τὴν Μικρὰν Πολιάνα, αἱ Καρυαὶ συνορεύονται καὶ αὐταὶ μὲ τὰ Μεγάλα Καλύβια, Ἁγία Κυριακὴ συνορεύεται ταῖς Καρυαῖς, τὰ τρία τέταρτα τῆς Παπαράντζας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τρικκάλων, δώδεκα οἰκίαι ἐντὸς τῆς πόλεως Τρικκάλων, Ταουσιάνη, Τεκέλη, Ψυχικόν, Μπακράτση μὲ Σουγιουτλῆ· καὶ τὰ τέσσαρα κτήματα ταῦτα εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λαρίσης. Ἡ Λαζαριμπούγα αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φαρσάλων, Καρδιτσομάγουλα ὁμοῦ μὲ τὰς Ματαραγκητάδες, ὅπου ἠγόρασα ὕστερα, καθὼς καὶ ἄλλα στρέμματα εἰς χωράφια Τούρκων, ὅλο ὕστερα ἀγορασμένα καὶ τὰ ὅποια ὅλα συνενώνονται μὲ τὴν Καρδιτσομάγουλαν ἓνα σῶμα, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρδίτσης.

2) Ἐδῶ εἰς τὴν Ρουμανίαν ἔχω τὸ εἰς Καλαράσιον κατάστημα, ἀτμόμυλον, ἀλευροποιεῖον ὀνομαζόμενον φάμπρικα Ὀλύμπια, εἰς τὸν νομὸν Ἰαλομίτσης, τὸ ὁποῖον σύγκειται ἀπὸ ἀποθήκας, φούρνους, καπηλεῖα, σπήτια, ὅλα εἰς μίαν περιφέρειαν ὡς διαλαμβάνουν τὰ ἀγοροέγγραφα μου.

3) Ἡ κινητὴ δὲ περιουσία μου συνίσταται ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐργασιῶν τόσον τὰ ὅσα ἔχω εἰς τὰ δύο καταστήματά μου, τὸ εἰς Βροσθένιον πνευματοποιεῖον καὶ ἀλευροποιεῖον καὶ εἰς Καλαράσιον ἀτμόμυλον διὰ τὸν ὁποῖον κρατῶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον εἰς κατάστιχον διὰ χειρός μου, καθὼς καὶ ὅσα ἔχω εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Ρουμανίας τραπεζίτην κ. Χριστοφῆ Λ. Ζερλέντην, μὲ τὸν ὁποῖον ἐργάζομαι πρὸ πολλοῦ καὶ ἔχω τρεχούμενον λογαριασμὸν ἰδιαίτερον, τὸν ὁποῖον κρατῶ ἰδιοχείρως μου εἰς βιβλίον, συμφώνως καὶ μὲ τὰς ἐπιστολάς του καὶ μπιλάντσα του κατ' ἔτος· προσέτι ἔχω μὲ τὸν ἴδιον κ. Ζερλέντην καὶ συνεταιρισμὸν πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1884 μέχρι τοῦ 1890 Δεκεμβρίου 31 καὶ τώρα πάλιν τὸ ἐξανανέωσα διὰ τρία ἔτη ἀπὸ 1891 Ἰανουαρίου πρώτη καὶ μέχρι τοῦ 1894 Ἰανουαρίου πρώτη, διὰ τραπεζιτικὰς καὶ ἔμπο-

ρικὰς ἐργασίας, διευθυνομένας εἰς ὄλο τὸ διάστημα παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ κατέθεσα εἰς αὐτὸν διὰ τὸ μερίδιόν μου τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ὄλου ἐγὼ ἕνα ἑκατομμύριον φράγκα χρυσᾶ, (ἀρ. 1.000.000) μὲ τοὺς ὄρους τῆς συμφωνίας, οἱ ὅποιοι διαλαμβάνουν εἰς τὸ μεταξὺ μας ἰδιωτικὸν συμβόλαιον, τὸ ὅποιον κρατῶ εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου.

4) Ὅλα τὰ ἐκ τῆς κινητῆς περιουσίας μου ὅσα ἔχω κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἔχω εἰς αὐτὴν τριάντα μετοχὰς (30) τῆς ἰδίας Τραπεζῆς, προσέτι ἔχω καὶ χιλίας τετρακοσίας τρεῖς (1403) μετοχὰς τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Πελοποννήσου, τὰς ὁποίας παρέδωκεν ἐπ' ὀνόματί μου ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα, ὡς διαλαμβάνει ἡ ἀπόδειξις τῆς ὑπὸ χρονολογίαν Ἀπριλίου 10 καὶ ἔτος 1866· εἰς τὸν ῥηθέντα σιδηρόδρομον εἶμαι συνιδρυτῆς διὰ τέσσαρας πόντους καὶ ἔχω μετρήσει μέχρι σήμερον δραχμὰς διακοσίας σαράντα πέντε χιλιάδας πεντακοσίας τέσσαρας (245.504).

5) Τόσον διὰ τὰ ἄνω ῥηθέντα καὶ δι' ὄλην τὴν κινητὴν περιουσίαν μου κρατῶ ἰδιαιτέρας σημειώσεις καὶ λογαριασμοὺς ἰδιοχείρους μου εἰς ἰδιαίτερόν μου βιβλίον, ὅπου εὐρίσκεται μὲ τὰ ἄλλα χαρτιά μου.

6) Νὰ εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι δὲν ἔχω οὐδέποτε συνήθειαν νὰ δανείζωμαι χρήματα ἢ ἄλλον ὅπωςδήποτε λόγον ὑποσχετικοῦ ἐγγράφου καὶ διὰ τοῦτο δὲν χρεωστῶ εἰς κανένα τίποτε.

7) Ἐπειδὴ ὄλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶναι καὶ περνᾷ ὡς ἕνα ὄνειρον, αὐτὸ τοῦτο εἶχον καὶ ἐγὼ ὑπ' ὄψιν, ἐθεώρησα ὅτι ἕκαστος χρεωστεῖ νὰ ἐργάζεται καὶ δυνηθῆ μετὰ τέλος τῆς ζωῆς του κατὰ δύναμιν, ποῖος διὰ λόγου, καὶ ποῖος διὰ ἔργου· νὰ ἀφήσῃ καλὰ ἔχνη πρὸς παράδειγμα τῶν μεταγενεστέρων, τὴν πολὺ ὀλίγην δὲ ταύτην κατάστασιν, καὶ ἐγὼ ἐργαζόμενος ἀπὸ τῆς νεαρᾶς μου ἡλικίας, ἐπιθυμῶ, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, νὰ φανῶ χρήσιμος, ἐγκαθιστῶν μετὰ τὸν θάνατόν μου κληρονόμον καὶ διάδοχόν μου τὸ Κρά-

τος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὄρους, διατάξεις καὶ συνθήκας, ἄνευ δικαιώματος τοῦ ἐγκαθισταμένου κληρονόμου νὰ ζητήσῃ ἐλάττωσίν τινα τῶν κληροδοτημάτων ἢ μεταβολὴν ὄρου τινὸς τῆς διαθήκης ταύτης. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῶν διαταγῶν τῆς παρούσης μου διαθήκης διορίζω καὶ καθιστῶ ἐπιτρόπους καὶ ἐκτελεστὰς τῆς παρούσης διαθήκης μου ὑπὸ τοὺς ὀριζομένους δεσμοὺς καὶ ὑποχρεώσεις τοὺς δύο νῦν ζῶντας ἀνεψιούς μου Χρῆστον καὶ Ἀπόστολον Ἀθανασίου Ζάππα μέχρι τέλους ζωῆς των, καὶ ἐκ τῶν ἀξιοτίμων ὁμογενῶν τὸν κατὰ καιρὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρείου Πάγου τὸν κατὰ καιρὸν Πρόεδρον τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸν κατὰ καιρὸν προεδρεύοντα ἀντιπρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπῆς, ἣ ὁποία θὰ εἶναι εἰς πέντε μέλη, ὅλοι ὁμοῦ θὰ ἀποτελοῦν ἓνα σῶμα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ζάππειος Ἐπιτροπή». Παρακαλῶ δὲ τοὺς ἀξιοτίμους κατὰ καιροὺς ὁμογενεῖς νὰ δεχθοῦν τὸ βᾶρος αὐτό, μετὰ τὸν θάνατον δὲ τῶν ἄνω ῥηθέντων δύο ἀνεψιῶν μου Χρήστου καὶ Ἀποστόλου, θὰ ἀποκατασταίνωνται ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν πλησιεστέρων κληρονόμων τῆς Ζαππικῆς γενεᾶς, πάντοτε διαδοχικῶς ἐκλεγόμενοι παρὰ τῆς ἰδίας Ζαππικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ πλειονοψηφίας, διὰ νὰ εἶναι μᾶλλον ἐκ τῶν διακεκριμένων. Παρακαλῶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ὡς νομικὸν πρόσωπον.

8) Ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπή θὰ ἔχῃ τὴν ἔδραν τῆς τακτικῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θὰ ἐκλέγῃ δὲ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς διὰ πλειοψηφίας ἀνὰ κάθε τρία ἔτη τὸν τακτικὸν πρόεδρόν της καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον, τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμίαν ἀπὸ τὰ ἴδια μέλη, θὰ διατηρῇ δὲ καὶ ἰδιαίτερον μὲ μισθὸν γραμματέα χωρὶς νὰ εἶναι καὶ μέλος, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι καὶ πρόχειρος ταμίας, κρατῶν τακτικὰ βιβλία διπλογραφικῶς δι' ὅλην τὴν δοσοληψίαν ἐν γένει τῆς καταστάσεως καὶ τῶν κληροδοτημάτων μου, καὶ θὰ εὐθύνεται δι' αὐτὸν ὅλη ἡ ἐπιτροπή· θὰ συνεδριάζῃ κατὰ μῆνα τοῦλάχιστον

χιστον με̄ ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τρία μέλη, τὰ ὅποια θὰ ὑπογράφωνται ἰδιοχείρως εἰς τὸν κώδικα τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων. Ἀφίνω δὲ εἰς τὴν διάθεσιν ἐκάστου μέλους τῆς Ζαπείου ταύτης Ἐπιτροπῆς ἀνὰ τρεῖς χιλιάδας φράγκα κατ' ἔτος διὰ τὰ ἕκτακτα ἔξοδά των, τὰ ὅποια ἀκολουθοῦν πάντοτε τοιαύτας ἐργασίας. Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ καλὴν τάξιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θὰ κλείη τοὺς λ)σμοὺς τῆς ὅλης δοσοληψίας ὀνοματοειδῶς μέχρις ὀβολοῦ καὶ θὰ τοὺς ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον παρακαλεῖται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐξέλεγχσιν τοὺς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, καὶ νὰ τοὺς ἐπιστρέφῃ πάλιν ὁμοῦ με̄ τὴν Ἐκθεσιν τῆς ἐξελέγξεως, τότε δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ δημοσιεύῃ αὐτοὺς καὶ τὴν Ἐκθεσιν τῆς ἐξελέγξεως, εἰς ἰδιαίτερα φυλλάδια διανεμόμενα διὰ τῶν ἑφημερίδων συνοπτικῶς με̄ μόνον ἰσολογισμόν.

9) Παρακαλῶ τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κ. Πρέσβυν ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ ἔλθῃ ἐδῶ εἰς Βροσθένιον νὰ σφραγίσῃ ὅλα τὰ πράγματά μου, συγχρόνως δὲ νὰ τηλεγραφήσῃ τοὺς ἀνεψιούς μου Χρηστον καὶ Ἀπόστολον ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκωνται διὰ νὰ ἔλθουν ἐδῶ καὶ μετὰ τοῦ κυρίου Πρέσβεως νὰ ἀποσφραγίσουν καὶ νὰ κάμουν ὅλων τῶν εὑρισκομένων πραγμάτων δύο καταγραφάς, ὑπογεγραμμένας καὶ ἐπικυρωμένας, τὴν μὲν μίαν νὰ στείλῃ ἡ Πρεσβεῖα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὴν Ζαππειον Ἐπιτροπὴν, τὴν δὲ ἄλλην νὰ κρατήσουν οἱ ἴδιοι καὶ νὰ μείνουν ἐδῶ ἕως ὅτου ξεκαθαρίσουν καὶ συνάξουν ὅλα ὅσα μοῦ χρεωστοῦνται ἀπὸ σύμφωνα διάφορα, με̄ τὰ ἐδῶ βιβλία μου καὶ τὰ βιβλία τῶν ἐργοστασίων μου, ἐδῶ εἰς Βροσθένιον καὶ Καλαράσιον, καὶ πωλήσουν τὰ γεννήματα καὶ ἐμπορεύματα ὅσα θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὰς ἀποθήκας μου, τὰ δὲ χρήματα θὰ ἐμβάσουν βαθμηδὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ὅσα μετρητὰ καὶ χρεώγραφα, ἔγγραφα τῶν ἰδιοκτησιῶν μου καὶ καθὼς καὶ ἄλλα ἐπίσημα καὶ ἰδιωτικὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου,

καθὼς καὶ ὅσα χρεώγραφα καὶ μετρητὰ ἰδικά μου μένουν εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ κ. Χριστοφῆ Λ. Ζερλέντην, τραπεζίτην σύμφωνα μὲ τὴν μερίδα του, τὴν ὁποίαν κρατῶ εἰς τὸ βιβλίον μου. Τὸ αὐτὸ θέλουν πράξει καὶ ἐκτελέσει ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὰ ἐν Θεσσαλία κτήματά μου, ὅπως λέγω καὶ διὰ ἐδῶ, θὰ ἐξελέγξουν τοὺς λ)σμοὺς τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἐκεῖ κτημάτων μου καὶ θὰ κανονίσουν αὐτούς, καὶ κατόπιν θὰ ἀφήσουν ἀντιπρόσωπον τῆς ἐμπιστοσύνης ὑπ' εὐθύνην των, ὁ ὁποῖος νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν σύναξιν χρημάτων ἀπὸ χρεωστούμενα καὶ ἀπὸ πώλησιν γεννημάτων καὶ θὰ τὰ ἐμβάζουν βαθμηδὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἣ ὁποία νὰ τὰ καταθέτῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐντόκως ὁμοῦ μὲ τὰ ἄλλα καὶ ἐδῶ ἐμβασθέντα.

10) Νὰ τυπώσῃ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ τὴν παροῦσαν διαθήκην μου καὶ τὴν διαδῶσῃ εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα μάλιστα μέρη, νὰ τυπώσῃ ἐπίσης τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μου, ὅσα ἐγκρίνη κατάλληλα, καὶ θέσῃ αὐτὰ εἰς βιβλιάρια, ὡσαύτως νὰ τυπώσῃ καὶ κάμη εἰς καλῶς δεδεμένα βιβλία ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν ἀγορῶν μου, κτημάτων, οἰκίας, καταστήματα καὶ λοιπὰ ἄνευ ἐξαιρέσεως μεταφρασμένα εἰς τὸ Ἑλληνικόν· ὅσα εἶναι ὀθωμανικὰ χοτζέτια νὰ τὰ τακτοποιήσῃ ὅλα κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον, νὰ ὁροθετήσῃ ὅλα τὰ κτήματά μου κατὰ τάξιν ἐπισήμως, μὲ χάρτας καὶ λοιπά, διὰ νὰ γνωρίζωνται τὰ σύνορά των μὲ τὰ γειτονικά νὰ μὴ δοθῇ ἀφορμὴ φιλονεικιῶν καὶ δίκαι, τὰ δὲ πρωτότυπα νὰ τὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς· τὰ δὲ χρεώγραφα θὰ πωλήσῃ βαθμηδὸν μέσον τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς. Νὰ πωλήσῃ καὶ τὸ ἐν Καλαρασίῳ τῆς Ρουμανίας κατὰστημά μου τὸ ὁποῖον μὲ κοστίζει μὲ ἐπισκευὰς καὶ καλλωπισμούς, τὰς ὁποίας ἔκαμα μετὰ τὴν ἀγοράν, ἐννέα χιλιάδας εἰκοσάφραγκα χρυσᾶ, ὅλα δὲ τὰ μετρητὰ θὰ ἀφίσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μὲ τὸν κατάλληλον τόκον καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ σηκώσῃ βαθμηδόν, νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τῶν κτη-

μάτων, τὰ ὅποια θὰ ἐξακολουθῆ ν' ἀγοράζῃ εἰς Θεσσαλίαν ἅμα παρουσιάζονται εὐκαιρία εἰς συμφέρουσαν τιμὴν ἐπ' ὀνόματι καὶ ὡς κεφάλαιον τοῦ κληροδοτήματός μου, διότι θέλω ὅλη ἢ κινητὴ περιουσία ἄνευ ἐξαιρέσεως νὰ γίνῃ ἀκίνητος εἰς κτήματα ἐντὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, τὰ ὅποια ὅλα τὰ ὅσα ὑπάρχουν, καθὼς καὶ ὅσα βρῆμηδὸν θὰ ἀγορασθοῦν, θὰ ἐνοικιάζονται ὅλα διὰ δημοπρασίας παρὰ τῆς Ζαπικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ κάθε τρία ἢ πέντε ἔτη εἰς ἐνοικιαστὰς ἀσφαλεῖς, μὲ συμφωνίαν νὰ πληρώνεται τὸ ἐνοίκιον εἰς δύο δόσεις κάθε ἑξαμηνίαν. Θὰ κοινοποιηθῆ δὲ πᾶσα νέα δημοπρασία διὰ τριῶν γενικωτέρων ἡμερησίων πάντοτε ἕξ μῆνας πρὶν τῆς λήξεως τῶν προηγουμένων ἐνοικιάσεων.

11) Ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων μου τῆς ὀλικῆς καταστάσεώς μου ἢ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ θὰ δίδῃ εἰς τὰ ἐτήσια κληροδοτήματα καὶ εἰς τὰ ἅπαξ ὅσα καὶ εἰς ὄσους κληροδοτῶ, ὡς ἀκολουθῶς ἀναφέρω.

Ἄρθρον 1. Εἰς τοὺς δύο ἀνεψιούς μου Χρῆστον καὶ Ἀπόστολον Ἀθανασίου Χρήστου Ζάππα, εἰς τὸν μὲν Χρῆστον ἐκληροδότησα δὲ ἀπὸ τώρα πρὸς χαρὰν τοῦ ἑνα κεφάλαιον τοῖς μετρητοῖς διακοσίας ἑβδομήκοντα χιλιάδας φράγκα, τὰ ὅποια ἔλαβε καὶ κατέθεσε πρὸς φύλαξιν καὶ ἀσφάλειάν του εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ τραπεζίτην κ. Χριστοφῆ Λ. Ζερλέντην προσέτι δὲ τὸν κληροδοτῶ καὶ κατ' ἔτος εἴκοσι πέντε χιλιάδας φράγκα, οὕτω δὲ ἀναλογοῦνται εἰς τὸν τόκον τοῦ ἄνω ῥηθέντος κεφαλαίου, τὸ ὅποϊον τοῦ ἔδωσα διὰ νὰ τὸ φυλάξῃ ὀλόκληρον καὶ μὲ τὸ ὅποϊον τοῦ γίνεται ἕνα ἐτήσιον εἰσόδημα ἀπὸ σαράντα χιλιάδες φράγκα· κληροδοτῶ δὲ εἰς τὸν Ἀπόστολον ἐπίσης κατ' ἔτος σαράντα χιλιάδας φράγκα· μετὰ δὲ τὸν θάνατόν των θὰ τὰ λάβουν οἱ κληρονόμοι των συμφώνως μὲ τὸν τρόπον καὶ τακτοποίησιν μὲ τὸ ὅποϊον θὰ ἀναφέρω κατόπιν εἰς τὴν παροῦσαν διαθήκην μου. Εἰς τοὺς ἰδίους ἀνεψιούς μου Χρῆστον καὶ Ἀπόστολον χαρίζω καὶ τὴν εἰς Κέρκυραν πρὸ πολλοῦ ἀγορασμένην οἰκίαν μου, τοὺς χαρίζω ὅλην

τὴν ὀπλοθήκην μου, ὅλα τὰ ἔπιπλα τῆς οἰκίας ἐδῶ καὶ ὅσα εἰς τὸ Βουκουρέστιον ἔχω εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἔχω μὲ ἐνοίκιον, ὅλα τὰ σκεύη σερβίτσια τοῦ τραπεζιοῦ καὶ ὅλα μου τὰ ζῶα ἄνευ ἐξαιρέσεως, καὶ ὀχήματα.

Ἄρθρον 2. Εἰς τὸν μικρότερον υἱὸν τοῦ μακαρίτου Παντελῆ Ἀναστασίου Ζάππα, ὀνομαζόμενον Πέτρον Παντελῆ Ζάππαν τὸν ὁποῖον πρὸ χρόνων σπουδάζω εἰς τὸ ἐν Χάλκῃ σχολεῖον, κληροδοτῶ αὐτὸν νὰ λάβῃ κατ' ἔτος φράγκα εἴκοσι χιλιάδας, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του νὰ δίδωνται ἑτησίως εἰς τοὺς κληρονόμους του διαδοχικῶς.

Ἄρθρον 3. Ἐνας καὶ ἕως δύο ὁσάκις θὰ ὑπάρχουν ἐκ τῶν ἀρσενικῶν γόνων τῆς Ζαππικῆς γενεᾶς καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταγίνουν εἰς σπουδὴν καὶ μάθησιν ὁποιασδήποτε ἐπιστήμης νὰ παραλάβῃ αὐτοὺς ἡ Ζάππειος ἐπιτροπὴ καὶ νὰ τοὺς διορίσῃ ὑποτρόφους τοῦ κληροδοτήματός μου, μὲ ἀνάλογον μισθοδοσίαν πρὸς συντήρησίν τους διὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὰς σπουδὰς των, πρῶτον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔπειτα εἰς ἀνώτερα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, προτιμῶντας πάντοτε τὰ ἠθικώτερα καὶ καταλληλότερά των πρὸς μόρφωσιν ἑναρέτου καὶ χρηστοῦ χαρακτήρος μέχρι τελειοποιήσεως τῶν σπουδῶν των. Ὑποχρεοῦται δὲ ἕκαστος τούτων νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ζάππειον Ἐπιτροπὴν κάθε ἑξαμηνίαν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τοῦ Πανεπιστημίου περὶ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς καλῆς διαγωγῆς του, καὶ ἐὰν αὕτη εἶναι καλὴ καὶ ἠθικὴ, τότε νὰ διατηρῇ αὐτὸν μέχρι ἑντελοῦς τελειοποιήσεώς του, ἄλλως δὲ πᾶσα σπουδὴ καὶ μάθησις θεωρεῖται ἄσκοπος καὶ ἐπιβλαβῆς μᾶλλον καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παύεται ἀμέσως ὁ τοιοῦτος.

Ἄρθρον 4. Κληροδοτῶ εἰς τὸν ἐν Λαμπόβῳ Νικόλαον Δημητρίου Ζάππαν ἐν ὧσφ αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ζήσουν νὰ τοὺς δοθοῦν κατ' ἔτος πρὸς χίλια διακόσια φράγκα κληροδοτῶ εἰς τὴν ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἀνεψιάν μου Μάρω Ἀθανασίου Ζάππα νὰ τῆς δοθοῦν κατ' ἔτος ἕως ὅτου αὕτη ζήσῃ φράγκα χίλια πεντακόσια κληροδοτῶ δὲ τοὺς ἐν τῇ Μικρᾷ

Τσέτα Λαμπόβου δύο ἀδελφούς Μαρτύρην καὶ Γεώργιον Μαρτύρην, ἕως ὅτου αὐτοὶ ζήσουν, κατ' ἔτος φράγκα χίλια πεντακόσια, καὶ τὸν ἀδελφόν των Βασίλειον Χατζῆ Ἀθανάση, ἕως ὅτου αὐτὸς ζήσῃ, κατ' ἔτος πρὸς χίλια φράγκα, καὶ εἰς τὸν ἐνταῦθα γηραλέον καὶ ἀόματον Κύρην Τζάνες νὰ δώσουν πρὸς διατήρησίν του ὅτου ζήσῃ κατ' ἔτος πρὸς χίλια φράγκα.

Ἄρθρον 5. Νὰ συστήσῃ ἢ ἐπιτροπὴ καὶ νὰ διατηρήσουν εἰς τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς μου εἰς τὴν ἐκεῖ ἀγορασιμένην οἰκίαν μου ἀπὸ τοὺς πελάτας ἕνα κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μανθάνουν τὰ κοράσια νὰ ἐργάζονται ὅλα τὰ εἶδη τῆς ὑφαντουργίας ἀνάλογα μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ὡσαύτως τὴν ῥαπτικὴν καὶ τὴν πλεκτικὴν, ὁμοῦ δὲ μὲ αὐτὰ νὰ διδάσκονται τὰ κοράσια καὶ ὀλίγα γράμματα μέχρι τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ σχολείου, ἢ διδασκάλισσα καθὼς καὶ ἡ ὑφάντρια πρέπει νὰ εἶναι ἠθικωτάτη, ἀρίστης διαγωγῆς καὶ ἀφοσιωμένη εἰς τὸ ἔργον τῆς, καὶ ἡ μὲν μία αὐτῶν νὰ διδάσκῃ τὴν ὑφαντικὴν καὶ ἄλλα εἶδη ἐργοχειρῶν, ἡ δὲ ἄλλη τὰ γράμματα καὶ ῥαπτικὴν. Διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἐργαστηρίου νὰ καταθέσῃ ἢ ἐπιτροπὴ ἀνάλογον πρὸς τὸν σκοπὸν κεφάλαιον διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς πρώτης ὕλης, δηλαδὴ ἐργαλείων, νημάτων, μαλλίων καὶ λοιπῶν τοιούτων, μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ἐργάζονται τὰ κοράσια. Τὰ κατασκευαζόμενα ἔργα νὰ πωλῶνται εἰς καταλλήλους ἐποχὰς διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ καὶ ἰδιαιτέρως, ὅταν παρουσιάζονται ἀγορασταὶ καὶ συνάμα νὰ γίνονται δεκταὶ καὶ παραγγελίαι. Ἐκ τοῦ προϊόντος δὲ τῆς πωλήσεως ἐκάστου ἔργου, ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ἡ ἀξία τῆς εἰς τὴν κατασκευὴν καταναλωθείσης πρώτης ὕλης, ἢ ὁποῖα ἀξία νὰ ἐπιπροστίθεται ἐκάστοτε εἰς τὸ καταθεμένον κεφάλαιον πρὸς συμπλήρωσίν του, ὅ,τι ἄλλο μένει ὡς κέρδος νὰ εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς μαθητρίας, ἢ ὁποῖα κατεσκεύασε τὸ ἔργον. Ὅταν τυχὸν δὲν πωλοῦνται τὰ ἔργα ὅλα, διὰ τὰ ὑπολοιπόμενα νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ σχολῇ ἰδιαίτερον μέρος, τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀποθήκη καὶ νὰ φυλάσσονται ἐν αὐτῇ μὲ καταγραφὴν καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν των καὶ

μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἐργάτιδος διὰ τὰ πωληθούν βαθμιαίως εἰς ἄλλας εὐκαιρίας ἢ καὶ διὰ λαχείου· διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀνελλιπῆ λειτουργίαν τοῦ σχολείου νὰ διορίζῃ ἢ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐντιμοτέρων καὶ καταλληλοτέρων προσώπων ἐκεῖ τοῦ τόπου τρεῖς ἐφόρους, μετὰ τῶν ὁποίων νὰ συνεννοῖται περὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ σχολείου. Ὁ εἷς ἐκ τῶν ἐφόρων νὰ εἶναι καὶ ταμίας, ὅσπερ νὰ κρατῇ τακτικοὺς λογαριασμοὺς καὶ καταγράφῃ λεπτομερῶς κατ' ἔτος, καὶ ἐν γένει ὄλων τῶν ἐργαλείων καὶ ἐπίπλων τῶν σχολείων, τὰς δὲ καταγραφὰς καθὼς καὶ λ)σμοὺς τούτους, ὑπογεγραμμένους καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων δύο ἐφόρων, νὰ ὑποβάλλῃ ἑτησίως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, καθὼς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἐπομένου ἔτους, καὶ ἂν τὸ ἐργαστήριον παρουσιάσῃ ἔλλειμμα νὰ τὸ συμπληροῖ ἢ Ἐπιτροπὴ, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπη νὰ εἶναι τὸ ἔλλειμμα τοῦτο περισσότερο ἀπὸ 500 φράγκα.

Ἄρθρον 6. Κληροδοτῶ ἐπίσης ἑτησίως τὰ ἑξῆς· α΄) φράγκα τρεῖς χιλιάδας εἰς τὸ σχολεῖον ἐν τῷ χωρίῳ Λέκελι τῆς Ἡπείρου, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ἐσύστησα καὶ διατηρῶ, νὰ κτίσῃ εἰς αὐτὸ κοντὰ ἐκεῖ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ δωμάτια διὰ κατοικίαν διδασκάλου· β΄) φράγκα χίλια διακόσια εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον ἐν τῷ χωρίῳ Δρόβιανι τῆς Ἡπείρου· γ΄) φράγκα χίλια διακόσια εἰς τὸ σχολεῖον Δέλβινο ἐπίσης τῆς Ἡπείρου· δ΄) φράγκα χίλια διακόσια εἰς τὸ σχολεῖον ἐν Φιλιάταις· ε΄) φράγκα χίλια εἰς τὸ σχολεῖον χωρίου Κηπαροῦ τῆς Χειμάρρας Ἡπείρου· ζ΄) φράγκα χίλια διακόσια εἰς τὰς δύο κοινότητας χωρία Κάριανη καὶ Κακόση πρὸς διατήρησιν δημοτικῶν σχολείων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κάριανης· η΄) φράγκα πεντακόσια εἰς τὸ χωρίον Χουντουκοῦκι πρὸς διατήρησιν ἑνὸς ἱερέως, ὅστις νὰ διδάξῃ καὶ τὰ παιδιά εἰς κελλί τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 7. Κληροδοτῶ εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον λίρας ὀθωμανικὰς χίλιας διακοσίας ἑτησίως, φροντίζουσα πάντοτε διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ αἰωνίαν συντήρησιν αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ δίδῃ κατ' ἔτος

τὸ Διοικητικὸν τοῦ Παρθεναγωγείου Συμβούλιον εἰς τὴν Ἐφορίαν τῶν ἐν Ἑπταφυργίῳ ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, διὰ τὸ ὠρισμένον ἐμβατικὸν τοῦ γηπέδου τοῦ κτιρίου τῆς σχολῆς, διακοσίας λίρας, συμφώνως τῷ Πατριαρχικῷ Σιγγιλίῳ ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου 5433, γενομένου ἐν ἔτει 1881 κατὰ μῆνᾶ Ἰούνιον, αἱ δὲ χίλιαι λίραι εἶναι προορισμέναις διὰ νὰ ἐκπαιδεύωνται καὶ διατηροῦνται εἰς τὸ κατάστημα ὑπότροφοί μου, τριάντα τὸν ἀριθμὸν, κοράσια, ἀπόρων ὁμογενῶν, τὰ ὅποια θὰ λαμβάνωνται ἀπὸ ὅλας μὲν τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας τῆς νῦν Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ ἰδίως ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας πολυπαθοῦς πατρίδος μου Ἠπείρου πάντοτε περισσότερα καὶ μόνον ἐκεῖνα ὅσων αἱ οἰκογένειαι εἶναι ἐγκατεστημέναι εἰς τὴν πατρίδα ἐν Ἠπείρῳ καὶ διαμένουν πάντοτε ἐκεῖ, θὰ λαμβάνωνται δὲ ὑπὸ ἀσφαλῆ ἐγγύησιν ὑπὸ τὴν ῥητὴν καὶ ἀπαράβατον ὑποχρέωσιν ὅλων ἐν γένει τῶν ὑποτρόφων τούτων, τὸ νὰ ὑπάγουν μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν των νὰ διδάξουν πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας καὶ τῶν φώτων ἀνὰ μέσον τοῦ γυναικείου φύλου τῶν Ἑλληνίδων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, συμφώνως μὲ τὸν παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθέντα καὶ ὑπογραφέντα κανονισμόν, διὰ νὰ μορφώσουν μαθητρίδας, αἱ ὅποια νὰ γίνουν χρησταὶ καὶ ἐνάρετοι μητέρες, διὰ νὰ δώσουν καὶ αὐταὶ ὁμοίαν ἀνατροφὴν καλὴν εἰς τὰ τέκνα των διὰ νὰ γίνουν καλοὶ πολῖται. Ἐπίσης θὰ γίνουν δεκταὶ διὰ νὰ διδάσκωνται μόνον δωρεὰν ὡς ἐξαιρετικαὶ μαθήτριαι κοράσια τοῦ λαοῦ τῶν πλέον πτωχοτέρων οἰκογενειῶν σύμφωνα μὲ τὸν ἄνω ἀναφερόμενον κανονισμόν, ἐπειδὴ δὲ νῦν, ὅπως ἐπροικοδότησα τὸ Παρθεναγωγεῖον τοῦτο Ζάππειον, διὰ τοῦ ἀνεγερθέντος οἰκοδομήματος εἶναι ἀπηλλαγμένον ἀπὸ ἐνοίκιον καὶ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅτι τὸ κατάστημα χωρεῖ περισσότερας μαθητρίδας καὶ τοιουτοτρόπως θὰ αὐξήσῃ περισσότερο τὸ εἰσόδημά του μὲ τὰ δίδακτρα τῶν μαθητριῶν, συγχρόνως δὲ καὶ μὲ τὸν φιλογενῆ ζῆλον καὶ τὴν καλὴν οἰκονομίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζω ἀπὸ

τώρα, ὅτι κάθε περίσσευμα τὸ ὁποῖον ἤθελε φανῆ εἰς τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους, ὁποῖονδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτό, μικρὸν ἢ μεγάλον, νὰ καταθέτεται εἰς ἀσφαλῆ Ἑθνικὴν Τράπεζαν ὡς κεφάλαιον ἐπὶ τόκου καὶ ἀνατοκισμοῦ, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ ἓνα ἰδιαίτερον κεφάλαιον, μέχρις οὗ θέλει κάμει τὸ κεφάλαιον αὐτὸ νὰ φέρῃ ἓνα τόκον ἕως πεντακοσίων λιρῶν ἑτησίως, καὶ τότε κατ' ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον θὰ διαιρῇ τὸ περίσσευμα τοῦτο εἰς ποσὰ ἀνάλογα μὲ τοὺς τόκους αὐτοῦς, νὰ κάμῃ πᾶσαν ἔλλειψιν καὶ ἐπισκευὰς τοῦ Ζαπείου Παρθεναγωγείου, ἔπειτα δὲ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν κατάστασιν τῶν βοηθουμένων σχολείων. Χάριν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου τὰ δίδακτρα τῶν μαθητριῶν ὄλων, ὅσαι πληρώνουν, πρέπει νὰ διατηρῶνται πάντοτε εἰς τὴν ἰδίαν πληρωμὴν, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων τοιούτων σχολείων, καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ λόγος ἕνεκα τῶν περισσευμάτων περὶ ἐκπτώσεως, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύουν, ὡς ἄνω λέγω, εἰς συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν ἀπόρων σχολείων, μετὰ τὸν θάνατόν μου δὲ ἀφίνω τὴν Ζάππειον Ἐπιτροπὴν, σύμφωνα μὲ τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχω ἐγὼ ὡς ἰδρυτῆς καὶ κτήτωρ τοῦ Ζαπείου Παρθεναγωγείου, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὸ μετὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐκεῖ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων συμβόλαιόν μου, ἐπίσης καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ σιγγιλίου, νὰ ἐκτελῇ, λέγω ἢ Ἐπιτροπὴ ὅλα ὅσα κρίνει κατάλληλα καὶ συμφέροντα πρὸς τὸν ἑθνικὸν σκοπὸν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ καθιδρύματος, συνεννοημένη δὲ μὲ τὸ Συμβούλιον τοῦ Ζαπείου· τὸν δὲ λογαριασμὸν εἰσπράξεων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους θὰ δημοσιεύῃ τὸ Συμβούλιον κατ' ἔτος εἰς φυλλάδια ἔντυπα μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν καὶ ὀνοματοειδῶς· περὶ δὲ διευθυντρίας πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τῆς νὰ ἐκλέγῃται πρὸ πάντων ἐκ τῶν ὑποτρόφων ἢ πλέον ἠθικωτέρα καὶ ἰκανωτέρα, συσταῖνον αὐτῇ τὸ Συμβούλιον ὁμοψήφως· ἐὰν δὲ ἀτυχῶς καὶ παρ' ἐλπίδα δὲν ἤθελεν εἶναι μετὰξὺ αὐτῶν καμμία, ἢ ὁποῖα νὰ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν θέσιν τῆς διευθυντρίας, τότε καὶ μόνον θὰ ἐκλέγῃται

ἄλλη τις ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας τὰς μᾶλλον διακρινομένας διὰ τὰ χρηστὰ ἦθη καὶ τὴν παιδείαν, σύμφωνα μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου. Οἰαδήποτε τῶν διευθυντριῶν γηράση εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας της πράγματι δὲν εἴμπορεῖ πλέον νὰ ἐργάζεται, τότε δύναται αὐτὴ (ἂν θέλῃ) νὰ μείνῃ ἐντὸς τοῦ Παρθεναγωγείου, νὰ συντηρῆται καὶ νὰ περιθάληται ὡς πρότερον, λαμβάνουσα καὶ εἰς σύνταξιν τέσσαρας ὀθωμανικὰς λίρας κατὰ μῆνα, ἔχων καὶ ὑπ' ὄψιν πάντοτε τὴν καλὴν διαγωγὴν της καὶ συμπεριφορὰν πρὸς ὄλους.

Ἄρθρον 8. Ἐκτὸς τῆς ἄλλης περιουσίας μου, τὴν ὁποίαν ἀναφέρω εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς παρούσης μου διαθήκης ἔχω προσέτι καὶ τὸ δι' ἐξόδων μου ἰδρυθὲν ἐδῶ ἐν Βροσθενίῳ ἀτμοκίνητον ἐργοστάσιον πνευματοποιεῖον καὶ ἄλευροποιεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀλύμπια» ἰδιαιτέραν καὶ ἀτομικὴν μου περιουσίαν. Μετὰ τὸν θάνατόν μου ἐγκαθιστῶ καὶ εἰς τοῦτο κληρονόμον μου τὸ Κράτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μὲ τοὺς ἰδίους ὅρους, διατάξεις καὶ συνθήκας, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἄλλην μου περιουσίαν, τὴν δὲ ἐκτέλεσιν θὰ ἔχη ἡ Ζάππειος ἐπίσης ἐπιτροπὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἐπειδὴ τὸ κτῆμα Βροσθενίον, τὸ ὁποῖον μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα ἐδῶ κτήματα τοῦ ἀοιδήμου ἑξαδέλφου μου Εὐαγγέλη ἔχει ἀφημένα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον διὰ νὰ χρησιμοποιῆ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τὸν θάνατόν μου τὰ περισσεύματα τοῦ εἰσοδήματός των εἰς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡ Ζάππειος λοιπὸν Ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοῆται μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων διὰ νὰ ἐνοικιάζεται καὶ τὸ ἀτμοκίνητον τοῦτο συγχρόνως μὲ τὸ κτῆμα Βροσθενίου καὶ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, ὡς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη τοῦ μακαρίτου ἑξαδέλφου μου, εἴτε εἰς τὸν ἴδιον ἐνοικιαστὴν τοῦ κτήματος, εἴτε εἰς ἄλλον, ὅπως θὰ τὸ ἐγκρίνη συμφερότερον καὶ ἀσφαλέστερον, ὑπολογίζω δὲ τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον τοῦ πνευματοποιεῖου τριάντα χιλιάδες φράγκα, καὶ ἄλλα τόσα τοῦ ἄλευροποιεῖου· τὸ εἰσόδημα δὲ τοῦτο θὰ ἐνώνεται κατ'

ἔτος μὲ τὰ μερίσματα τῶν 53 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας ἔχω κατατεθειμένας εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν, διὰ τὸν σκοπὸν ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, συμφώνως μὲ τὰς ἐπιστολάς μου ἀπὸ 11 καὶ 14 Νοεμβρίου 1878, 17, καὶ 21 Δεκεμβρίου 1878, καὶ τὸ σχηματιζόμενον αὐτὸ ποσὸν θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν ἑνὸς ἢ περισσοτέρων πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων διὰ τὰ ὁποῖα θὰ συμπράττωσιν ἠθικῶς καὶ αἱ δύο ῥηθεῖσαι ἐπιτροπαὶ μὲ τὴν αὐτὴν ὁμοῦ Ζάππειον Ἐπιτροπὴν καὶ θὰ συσκέπτεται ἐν ἰσοψηφίᾳ περὶ τῆς καλλιτέρας ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τῶν σχολείων τούτων πρὸς σύστασιν τοῦ ἑνὸς ἢ περισσοτέρων τὰ ὁποῖα θὰ συστηθοῦν κατὰ προτίμησιν εἰς Θεσσαλίαν καὶ εἰς Ἡπειρον, ὁ ἀπαιτούμενος τόκος γῆς καλλιεργησίμου εἰς μὲν τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τὰ ἐκεῖ κτήματά μου, εἰς δὲ τὴν Ἡπειρον θὰ ἀγορασθῆ, ὅπου θὰ κτισθῆ ἀπλουστάτη προσδιορισμένη διὰ κατοικίαν καὶ σχολεῖον γεωργῶν, ἐν αὐτῇ θὰ συντηρῆται ἀριθμὸς τις νέων τὴν ἡλικίαν γεωργῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ προσλαμβάνωνται ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, διὰ νὰ διδαχθῶσι πρακτικῶς τὴν γεωργίαν ἀπὸ ἓνα ἢ δύο διδασκάλους ἢ διδασκαλία θὰ γίνηται πρακτικὴ, οἱ δὲ μαθηταὶ θὰ ἐργάζωνται καὶ θὰ διευθύνωνται ἀπὸ τοὺς διδασκάλους πρὸς τελειοποίησιν τῆς γεωργικῆς ἐργασίας καὶ τῆς καλλιτερέσεως τῶν προϊόντων, ἀνὰ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην θὰ διδάσκονται γραφὴν, ἀνάγνωσιν, ἀριθμητικὴν καὶ κατήχησιν· ἡ δίαίτα καὶ ἐνδυμασία των θὰ εἶναι ὅπως ἀνήκει εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν ἢ διδασκαλία καὶ συντήρησις των θὰ εἶναι δωρεάν, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν θὰ ὀρισθῆ ἀπὸ τὰς Ἐπιτροπὰς ἀναλόγως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, θὰ ἔχουν δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεώς μου αὐτός, τὸ νὰ λαμβάνωσι τὰ τέκνα τῶν γεωργῶν μας πρακτικῶς ἀπλὰς γνώσεις τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν καὶ μίαν ὅλως πρακτικὴν πειθαρχίαν καὶ ἠθικοποίησιν, ὥστε ἐπιστρέφοντες εἰς τὰ χωρία των νὰ χρησι-

μεύωσιν εἰς τοὺς λοιποὺς συντοπίτας των μὲ τὸ παράδειγμα τῆς καλῆς ἐργασίας, φιλεργίας καὶ ἠθικότητός των· τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἔχη ἡ Ζάππειος ἐπιτροπὴ εἰς τὴν σύστασιν τοῦ σχολείου ἢ τῶν σχολῶν, ἐὰν δὲν εὔρη εἰς τὰ ἔγγραφα μου τέλειον κανονισμόν περὶ τοιούτων σχολείων, τὸν ὁποῖον θέλω φροντίσει ἂν ἠμπορέσω νὰ κάμω ὅπως καλλίτερον διατυπώσω τοὺς σκοποὺς μου.

Ἄρθρον 9.—Ὡς ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου ἐξαδέλφου μου Εὐαγγέλη Ζάππα, χρεωστῶ ν' ἀναφέρω τὰ ἑξῆς. Ὅλας τὰς ἐτησίας δόσεις κατὰ τὴν διαθήκην του ἐξακολουθῶ νὰ πληρώνω ἀπ' ἀρχῆς τακτικῶς κατ' ἔτος, καθὼς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μου· συγχρόνως δὲ ἔκτισα καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων· ἔτι δέ, ἐπειδὴ μετὰ τὸν θάνατόν μου τὰ κτήματα αὐτὰ εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων θὰ διαχειρίζηται τὴν περιουσίαν ταύτην, ὡς εἰς τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου διαλαμβάνει, ἔκρινα καλὸν ὅτι ἡ σεβαστὴ αὐτὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἔχη γνῶσιν καὶ διὰ τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα τῶν ἐνταῦθα κτημάτων του, κατὰ ποίαν ἀξίαν πρέπει νὰ ἐνοικιάζωνται διὰ δημοπρασίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἕκαστα κατάλογον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσημείωσα διὰ τὸ κάθε κτῆμα, καθὼς καὶ διὰ τὰ δάση, καὶ τὸν ἐσωκλείω ἐντὸς τῆς παρούσης διαθήκης μου καὶ παρ' ἐμοῦ ὑπογεγραμμένον.

Ἄρθρον 10. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πολυπόθητος μακαρίτης ἀδελφός μου Ἀθανάσιος δικαίως ἐγνώριζεν ὅτι ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη μου ἔφθανε μέχρι λατρείας, εἰς τὴν τελευταίαν ὥραν τῆς ζωῆς του μὲ εἶπε καὶ μὲ παρήγγειλεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ καὶ ἀπαιτεῖ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του νὰ κάμη πρὸς αἰωνίαν μνήμην τῆς ψυχῆς του, τὰ ὅσα κατωτέρω ἀναφέρω, τοῦ ἀπεκρίθην μετὰ δακρύων ὅτι ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας παραδέχομαι καὶ θέλω θεωρήσει αὐτὰ ἱερά καὶ ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερά μου χρεῆ, δι' αὐτὸ καὶ τὰ ἀναφέρω εἰς τὴν παροῦσαν μου διαθήκην,

ὥστε καὶ πρὸς παντοτεινὴν διατήρησιν καὶ ὅ,τι ἐγὼ δὲν προλάβω ζῶν νὰ ἐκτελέσω νὰ τὰ ἐκτελέσουν οἱ μεταγενέστεροί μου Χρῆστος καὶ Ἀπόστολος. πρὸς παντοτεινὴν δὲ διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ θὰ δώσῃ εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου χίλια φράγκα κατ' ἔτος διὰ νὰ ἐκτελοῦν μνημόσυνον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, εἴτε τοῦ Ἰανουαρίου, εἴτε τοῦ Μαΐου, εἰς τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς του νὰ γίνῃ λειτουργία παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ἀρχιερέως καὶ τῶν ἱερέων ἐκεῖ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του καὶ τῶν γονέων μας, ἀπὸ τὰ ὅποια νὰ δίδουν πέντε λίρας εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ πρὸς μίαν εἰς τοὺς ἱερεῖς, εἰς τὰ εὐρισκόμενα παιδιά καὶ κοράσια τοῦ σχολείου, τὰ ὅποια θὰ ψάλλουν τὸ «Κύριε Ἐλέησον» πρὸς δύο φράγκα εἰς ἕκαστον, εἰς τὰ μὲν κοράσια νὰ δοθῇ διὰ χειρὸς τῆς διδασκαλίσης, εἰς δὲ τὰ παιδιά διὰ τοῦ διδασκάλου μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας νὰ δίδουν προσέτι εἰς τοὺς διδασκάλους, διδασκαλίσας καὶ ὑφαντρίας, ψάλτας καὶ διάκονα ἀνὰ δέκα φράγκα. Ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ νὰ φροντίσῃ νὰ κτισθῇ ἢ ἐκεῖ Ἐκκλησία Ὑπαπαντῆς ἐκ θεμελίου, κατὰ τὸ σχέδιον τὸ ὅποϊον ἔχω στείλει ἐκεῖ, καὶ πληρώσει τὸ κόστος κατὰ τὴν συμφωνίαν τὴν ὁποίαν θὰ τὸ ἀναλάβῃ ὁ ἐργολάβος διὰ δημοπρασίας· τὸ δὲ μνημεῖον μὲ τὸ κοιμητήριον ἔγεινε, παρὰ νὰ περιφραγῇ μὲ σίδηρα καὶ νὰ φυλαχθῇ εἰς καλὴν κατάστασιν, τὸ ὅποϊον θὰ εἶναι οἰκογενειακὸν κοιμητήριον. Ἡ ἄνω ρηθεῖσα Ἐπιτροπὴ νὰ διορίσῃ ἕνα καλὸν ἐπιστήμονα ἱατρόν, οἰκογενειάρχην, ἠθικόν, φιλόανθρωπον νὰ ᾔναι εἰς τὸ χωρίον Λαμπόβου, νὰ προτιμᾶται ὡσάκις ὑπάρχει τοιοῦτος ἐκ τῆς Ζαππικῆς γενεᾶς θὰ ᾔναι ἐτησίως συμφωνημένος νὰ ἔχῃ καὶ τὰ ἱατρικὰ εἰς βάρος του· ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ καὶ θεραπεύσῃ, ὡσάκις ἀσθενήσουν ἐκ τῶν μαθητῶν καὶ μαθήτριά τῶν ἐκεῖ παρθεναγωγείων καὶ σχολείων τῶν χωρίων Λάμποβον, Λέκελι, τοὺς διδασκάλους, διδασκαλίσας αὐτῶν καὶ ψάλτας· ὡσαύτως νὰ ἐπισκέπτεται ἄνευ πληρωμῆς καὶ θεραπείας τοὺς

ἀποδεδειγμένους παμπτώχους, ἐκ τῶν σχολείων αὐτῶν τῶν χωρίων, καθὼς καὶ εἰς τὰ πλησιέστερα τριγυρινὰ χωρία Μικρὴ Τσέτα, Χουντουκοῦκι, Κάριανι, Κακόσι, Τριμποῦκι, νὰ δίδεται κατ' ἔτος ἐπ' ὀνόματί του εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον Ζαγοριᾶς χωρίον Νίβανι, φράγκα χίλια διακόσια, ἐωσότου ὑπάρχει τὸ σχολεῖον τοῦτο.— Ἰδού, πολυπόθητε ἀδελφέ, ἐξετέλεσα πιστῶς τὰς παραγγελίας Σου καὶ ἀναπαύου ἡσύχως εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ἄρθρον 11. Οἱ δύο ἀνεψιοί μου Χρῆστος καὶ Ἀπόστολος καὶ κατόπιν οἱ διάδοχοί των θὰ λάβουν κατ' ἔτος παρὰ τῆς Ζαπείου Ἐπιτροπῆς φράγκα χίλια διὰ νὰ ἐκτελοῦν κάθε 21 Μαΐου μνημόσυνον εἰς τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς μου, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς μου καὶ τῶν γονέων μου. Τὸ μνημόσυνόν μου θὰ γίνῃ ὅπως ἀναφέρω καὶ διὰ τὸν μακαρίτην καὶ ποθητὸν ἀδελφόν μου Ἀθανάσιον.

Ἄρθρον 12. Ἐπειδὴ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅταν ἐδάνεισα εἰς αὐτὴν διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ κτίριον τῆς Ἐκκλησίας λίρας χιλίας τριακοσίας ἀτόκως, εὐγενῶς φερομένη καθιέρωσεν εἰς τὸ ὄνομά μου νὰ γίνῃται κατ' ἔτος τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ἀρχιερατικὴ λειτουργία εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν, τὸ ὅποῖον θὰ ἐξακολουθῆ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου αἰωνίως νὰ γίνῃται μετὰ τὴν λειτουργίαν καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς μου καὶ τῶν γονέων, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀφιέρωσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην τὸ ἄνω ποσὸν τοῦ δανείου μου.

Ἄρθρον 13. Πρὸς διατήρησιν τῆς ἐδῶ ἐν Βροσθενίῳ ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας κτήτωρ εἶναι ὁ αἰόδημος ἐξάδελφός μου Εὐαγγέλης, νὰ δίδῃ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ μέσον τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Β. Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἑξακόσια φράγκα κατ' ἔτος, τὰ μὲν τετρακόσια νὰ χρησιμεύσουν διὰ πᾶσαν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας τῆς ἐκκλησίας, τὰ δὲ ἄλλα διακόσια νὰ δίδουν

εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι νὰ μνημονεύουν πάντοτε εἰς πᾶσαν λειτουργίαν καὶ εἰς τὴν ἔξοδον τῶν Ἀχράντων μυστηρίων τὰ ὀνόματα, τὰ ὅποια εἶναι γραμμένα σκαλιστὰ ἐπάνω εἰς τὰ μνημεῖα εἰς τρεῖς τάφους, τὸ ὄνομά μου καὶ τῶν γονέων μας· χρεωστοῦν συγχρόνως νὰ προσέχουν οἱ ρηθέντες ἱερεῖς νὰ φροντίσουν καὶ ἐπαγρυπνοῦν διὰ τὴν καλὴν φύλαξιν καὶ διατήρησιν τῶν ῥηθέντων ὑπαρχόντων μνημείων, διὰ νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε ὅπως εἶναι τώρα μὲ τὴν σιδηρᾶν φραγὴν καὶ μὲ τὸν τοῖχον ἀπὸ ἔξω κλεισμένα· παρακαλεῖται ἡ Βασιλικὴ Πρεσβεία νὰ ἐρευνᾷ συχνάκις, καὶ ἂν οἱ ἱερεῖς δὲν ἐξακολουθοῦν ἀκριβῶς τόσον τὴν φύλαξιν τῶν μνημείων, καθὼς καὶ ὅταν λειτουργοῦν τὴν μνημόνευσιν, τότε νὰ παύῃ, νὰ μὴ τοὺς δίδηται τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων φράγκων καὶ νὰ διατάτῃ ἡ Πρεσβεία νὰ εὐρεθῇ ἓνα πρόσωπον κατάλληλον ἢ ὁ δήμαρχος τοῦ χωρίου νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην καὶ νὰ λάβῃ καὶ τὸ ἐτήσιον αὐτὸ τῶν διακοσίων φράγκων· νὰ δοθοῦν πρὸς χρῆσιν εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ ἐδῶ παρ' ἐμοῦ κτισμένον σχολεῖον κατ' ἔτος πρὸς τριακόσια φράγκα· νὰ δοθοῦν εἰς τὸ ἐν Οὐρζιτσένι νοσοκομεῖον κατ' ἔτος πρὸς φράγκα πεντακόσια νὰ χρησιμεύουν εἰς θεραπείαν τῶν πτωχῶν ἐκεῖ.

Ἄρθρον 14. Νὰ δοθοῦν εἰς τὸν κατὰ τὸν θάνατόν μου εὐρεθέντα ἰδιαίτερόν μου γραμματέα φράγκα ἅπαξ τέσσαρες χιλιάδες· νὰ δοθοῦν εἰς τὸν Δημήτριον Κύρκον Νότσικα, ἐὰν εὐρεθῇ κατὰ τὸν θάνατόν μου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, πέντε χιλιάδες φράγκα ἅπαξ· νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς δύο διευθυντὰς τῶν δύο ἐργοστασίων μου ἐδῶ καὶ εἰς Καλαράσιον φράγκα ἅπαξ εἰς ἕκαστον πρὸς δύο χιλιάδες, εἰς τοὺς δύο γραμματεῖς τῶν αὐτῶν καταστημάτων φράγκα ἅπαξ εἰς ἕκαστον πρὸς χίλια, εἰς τὸν Βαγγέλην Βόδα μὲ τὸν υἱόν του, ἐὰν θὰ εὐρεθοῦν κατὰ τὸν θάνατόν μου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, φράγκα ἅπαξ τρεῖς χιλιάδες εἰς τοὺς δύο, τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους Ἑλλήνας καὶ Ἀλβανοὺς εἰς ὅλους πρὸς πεντακόσια φράγκα ἅπαξ, τοὺς ὑπηρέτας ὅλους, ὅσοι δὲν χρεωστοῦν, καὶ ὑπηρετρίας

φράγκα ἅπαξ πρὸς πενήντα καὶ ὅσοι χρεωστοῦν εἰς τοὺς ὑπηρέτας νὰ τοὺς χαρισθῇ τό χρέος των.

Ἄρθρον 15. Μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου νὰ μεταφερθῇ καὶ ἐνταφιασθῇ τὸ σῶμά μου εἰς τὰς Ἀθήνας ἐν τῷ ἐκεῖ νεκροταφείῳ ἢ κηδεῖα μου νὰ γίνῃ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡσαύτως καὶ τὰ μνημόσυνά μου, νὰ φροντίσῃ δὲ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ νὰ γίνῃ ἐπάνω εἰς τὸν τάφον μου μνημεῖον ἀξιοπρεπὲς ἐπὶ καλλιτέρου μαρμάρου, νὰ χαραχθῇ καὶ γραφῇ ἐπάνω τοῦ τάφου μου τὰ ἑξῆς: «Ἐνθάδε κεῖται τὸ σῶμα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ δούλου τοῦ Θεοῦ Κωνσταντίνου Χρήστου Ζάππα, γεννηθέντος ἐν Λαμπόβῳ τῆς Ἡπείρου τὸ ἔτος 1814 καὶ ἀποβιώσαντος τάδε ἡμέραν, μῆνα καὶ ἔτος». Νὰ μοιράσουν τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς μου εἰς τοὺς πτωχοὺς τριάντα χιλιάδες φράγκα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἴκοσι χιλιάδες εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ δέκα χιλιάδες εἰς τὸν Πειραιᾶ. Μετὰ τὴν διάλυσιν δὲ τοῦ σώματός μου, τὰ ὀστέα μου νὰ μεταφερθοῦν αἰ τεθοῦν εἰς τὸ οἰκογενειακόν μας κοιμητήριον εἰς τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς μου πλησίον κολλητὰ μὲ τοὺς ποθητούς μου ἀδελφὸν καὶ ἀδελφήν, ἐπειδὴ ὡς ἐρημίτης εἰς τὰ ξένα δὲν εἰμπόρεσα ζῶν νὰ ἦμαι μαζύ τους, ἐπειδὴ ἐδῶ δὲν ἔχει ποῖος νὰ φροντίσῃ, δὲν ἐνταφιάζεται τὸ σῶμα μου ἐδῶ, νὰ γίνουν δὲ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου τὰ ψαλτικά ἐδῶ μὲ Ἀρχιερεῖα κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ νὰ μοιράζουν εἰς τοὺς πτωχοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην τρεῖς χιλιάδες φράγκα μέσον τῆς ἐνταῦθα Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

Ἄρθρον 16. Τὴν μυστικὴν ταύτην διαθήκην μου τὴν ἔγραψα ἰδιοχείρως ἐδῶ εἰς τὸ σπίτι ὅπου κατοικῶ εἰς Βροσθένιον, ἔχων κάλλιστα τὴν υἰγείαν καὶ τὰς φρένας μου καθ' ὅλα, ὅσα δὲ ἀκολούθως τυχὸν θέλω προσθέσει ἢ ἀφαιρέσει ἰδιοχείρως μου γραμμένα καὶ ὑπογεγραμμένα νὰ ἔχουν τὸ αὐτὸ κῦρος κοὶ τὴν αὐτὴν ἰσχύν, ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι διατάξεις τῆς

παρούσης μου διαθήκης, τὴν ὁποίαν καταθέτω ἐδῶ εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου καὶ θὰ εὐρεθῇ μὲ τὰ λοιπὰ χαρτῖα μου.

Ἐν Βροσθενίῳ τῇ 18 Ἰανουαρίου 1891, χίλια ὀκτακόσια ἑννεήκοντα ἔν.

(Ἐπογορ.) Κ. ΖΑΠΠΑΣ, βεβαιόνω τὰ ἄνωθεν.

ΚΩΔΙΚΕΛΛΟΣ

Ἐν Βροσθενίῳ τὴν δέκα ἑννέα Ἰουλίου, χιλίους ὀκτακοσίους ἑννεήκοντα μία, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κατοικίας μου, ἐγὼ ὁ ὑποφαινόμενος Κωνσταντῖνος Χρήστου Ζάππας, γράφω ἰδιοχείρως καὶ διορθόνω σήμερον τὴν λέξιν τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς τὴν παροῦσαν διαθήκην μου, δηλαδὴ ἐκεῖ ὅπου λέγω διὰ τὰ πέντε μέλη οὕτω «διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῶν διαταγῶν τῆς παρούσης μου διαθήκης, διορίζω καὶ καθιστῶ ἐπιτρόπους μου καὶ ἐκτελεστὰς τῆς παρούσης διαθήκης μου ὑπὸ τοὺς ὀριζομένους δεσμοὺς καὶ ὑποχρεώσεις», τώρα ἀφαιρῶ μόνον τὴν λέξιν «ἐπιτρόπους» καὶ λέγω ὅτι οὐχὶ ἐπιτρόπους, παρὰ τοὺς καθιστῶ ἐκτελεστὰς τῆς παρούσης διαθήκης μου ὑπὸ τοὺς ἰδίους δεσμοὺς καὶ ὑποχρεώσεις ἐκεῖ ὀριζομένους. Ἐν Βροσθενίῳ χιλίους ὀκτακοσίους ἑννεήκοντα μία τὴν δέκα ἑννέα μηνὸς Ἰουλίου.

(Ἐπογορ.) Κ. ΖΑΠΠΑΣ βεβαιόνω τὰ ἄνωθεν.